

suurusega puur kaitseb teda õnnetuse puhul.

■ Reisile minnes tuleb ka palju muid asju meeles pidada. Näiteks kui teie koer sööb konservtoitu, siis ärge unustage konserviavajat. Võtke kaasa koera sööginõud. Võtke kaasa paberrätikuid juhuks, kui on vaja midagi puhastada. Kui koeral on lemmikpesa, siis võtke see kaasa jne.

■ Kui midagi koju unustate, siis ühteist on võimalik ka reisil olles osta. Aga kui teie lemmikul on kehtivad vaktsiinid, ta kannab teie andmetega kaelarihma, teil on kaasas kodust võetud vesi ja toit ning koer on söidu ajal puuris, siis peaks teil tulema väga tore ja ohutu reis.

HELEN TAMMEPUU

Allikas: <http://information.i-love-dogs.com/dog-articles/dog-care/4209-Tips-For-Traveling-With-Your-Dog.html>

Paljud koerad naudivad autosõitu ja kõigile koertele meeldib koos omanikuga midagi ette võtta – miks siis mitte koos reisima minna!

RAAMATUTUTVUSTUS

REPRO

Hunt on koera lähim sugulane, nõnda aitab koerte käitumist sageli mõista pilgusid nende metsikute eellaste kommetele.

Miks koer nii teeb?

Tuire Kaimio raamat "Koerte käitumine" õpetab koeri mõistma ja nendega läbi saama.

Rohketel uurimistöodel põhinev raamat tutvustab inimese parima sõbra käitumist ja eri käitumisviiside põhjusi. Autor alustab täiesti algusest ehk ajast, mil koerad kodustati ning selgitab, miks nad inimese seltsi otsima võisid hakata.

Teoses võrreldakse koerte käitumismaneeere geneetiliselt väga lähedal asuvate metsikute koerlaste, eelkõige huntide, käitumisega. Ometi ei kannu autor hundikarjas toimuvat üksüheselt üle koertele, sest tegu on siiski juba ligi 100 000 aastat tagasi lahkenud liikidega.

Näiteks seatakse koerte puhul kahtluse alla populaarne teooria huntidel esineva karjasüsteemi ja range hierarhia kohta, mis tegelikult huntidelgi ainult vangistuses kasvades täielikult paika peab.

Veel on lahatud koerlaste jahikäitumise etappe ning kuidas ühe või teise etapi rõhutamine on aidanud koerte töötüüpidel areneda.

Terve peatükk on pühendatud koerte sigimiskäitumisele, poegimisele ja kutsikate arengule. Antakse nõu, kuidas juba väga väikest kutsikat eri

oludega tutvustada ning kuidas koerakasvataja kutsikaid juba enne nende uude koju minemist veidi sotsialiseerida saab. Jätkub see sujuvalt selgitustega, kuidas uus omanik kutsikaga käituma peaks.

Raamat käsitleb ka probleemseid käitumisviise, näiteks üsna levinud üksindusahistust, samuti agressiivsuse liike ning kuidas nendega toime tulla. Lõpetuseks on juttu sellest, milliseid meetodeid koerte õpetamisel kasutada saab ning millistest olukordadest nad õppust mõistavad võtta.

Mulle kui üsna väikese koerapidamiskogemusega inimesele oli see väga põnev lugemine. Mõni infokild pani mind koera käitumise üle teisiti mõtlema kui varem. Mõne käitumisviisi üle polnud ma enne selle raamatu lugemist üldse juurelnudki, kuid raamatus selgitatakse, kust need on tulnud ja mida koera jaoks tähendavad.

Teos on mahukas, olles heaks lugemiseks kõigile koerahuvilistele, kogunud ja ka värsketele koeraomanikele. Ja miks mitte ka inimesele, kes tegelikult koeri kardab – raamatu kaudu saab ta tundma õppida koera käitumise tagamaid ja sedagi, kuidas inimene ise koerte seltskonnas käituda võiks.

Raamatu on välja andnud kirjastus Varrak.

HELEN TAMMEPUU